

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318200021
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6318200021.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: T. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, XXX XX Z., právne zastúpený JUDr. Stanislavom Rešutíkom, advokátom, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 29/36, 977 01 Brezno, proti žalovaným: 1/ Z. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XXX, XXX XX Z., 2/ O. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XXX, XXX XX Z., obidvaja žalovaní právne zastúpení advokátskou kanceláriou: MÉSZÁROS BARIAKOVÁ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom P.O. Hviezdoslava 344/23, 960 01 Zvolen, IČO: 52 488 047, o uloženie povinnosti žalovaným umožniť vstup na pozemok, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 9C/1/2018-278 zo dňa 07.06.2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 9C/1/2018-278 zo dňa 07.06.2022 **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Brezno (ďalej aj len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) žalobu žalobcu zamietol (výrok I.). O trovách rozhodol tak, že žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou tamojšiemu súdu dňa 03.01.2018, v znení podania zo dňa 11.01.2019, pôvodne domáhal voči pôvodne označenému žalovanému 1/ O. S. a pôvodne označenej žalovanej 2/ A. S., aby súd uložil žalovaným povinnosť umožniť žalobcovi a jeho vnukom vstup na parcely T. č. XXXX/X a T. č. XXXX/X v katastrálnom území Z., obec Z., okres I., nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX za účelom svojpomocného namontovania dažďových žľabov a zvodov a zaizolovania základov stavby garáže a hospodárskej budovy postavených na parcele T. č. XXXX/X v katastrálnom území Z., obec Z., okres I., zapísané na LV č. XXXX v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutnú dobu, a to v období od 20.05.2019 do 24.05.2019 v rozsahu 5 pracovných dní v čase od 08:00 hod. do 18:00 hod. Zároveň žiadal i priznať náhradu trov konania. Žalobca v žalobe poukázal na dodatočné stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie č. B.-W zo dňa 11.10.2016, právoplatné dňa 03.11.2016, ktorým stavebný úrad uložil vlastníkom susedného pozemku, t. j. žalovaným 1/ a 2/ podľa § 135 Stavebného zákona, aby strpeli vykonanie prác - osadenie dažďových žľabov a zvodov na streche stavby zo svojich pozemkov D. č. XXXX/X a XXXX/X. Z oznámenia Obce Z. zo dňa 25.05.2017 vo veci vybavenia sťažnosti žalovaného 1/ vyplýva tiež, že obecný úrad upozornil obe strany na § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Do dňa podania žaloby žalovaní 1/ a 2/ vstup na svoj

pozemok žalobcovi neumožnili, a preto sa žalobca domáha nápravy prostredníctvom súdu s poukazom na ustanovenie § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení poukázal na v konaní vydané uznesenie tamojšieho súdu č. k. 9C/1/2018-104 zo dňa 24.04.2019, ktorým súd zastavil konanie v časti o uloženie povinnosti žalovaným 1/ a 2/ umožniť vstup žalobcovi a jeho vnukom na parcely T. č. XXXX/X a T. č. XXXX/X za účelom zaizolovania základov stavby garáže a hospodárskej budovy, z dôvodu nedostatku právomoci na prejednanie a rozhodnutie danej veci v tejto časti vzhľadom k tomu, že o zaizolovaní základov stavby garáže a hospodárskej budovy špecifikovaných v žalobe a s tým spojeným vstupom na susedný pozemok ako o stavebnoprávnom vzťahu by mal rozhodovať príslušný stavebný úrad.

Na odvolanie žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu rozhodoval o veci Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací a tento uznesením zo dňa 31.07.2019 č. k. 14Co/123/2019 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd poukázal na to, že žalobná žiadosť zo strany žalobcu je mienená na uloženie povinnosti umožnenia vstupu na pozemok tak ako to ukladá § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pričom uvedená žaloba je žalobou o splnenie povinnosti v zmysle § 137 písm. a) CSP. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatku právomoci súdu v otázke umožnenia vstupu na pozemok žalovaným za účelom zaizolovania základov stavby garáže a hospodárskej budovy, nad rámec sa nesprávne zaoberal potrebou rozsahu výkonu stavebných prác, ktoré sú pre realizáciu zaizolovania základov potrebné a nevyhnutné z hľadiska stavebného a v tom dôsledku nesprávne vyhodnotil i nedostatok právomoci súdu. Táto vyplýva súdu z ustanovenia § 127 ods. 3 OZ. Je potom potrebné prioritne vychádzať zo základu žalobného návrhu, teda tej skutočnosti, že žalobca sa podanou žalobou domáha uloženia povinnosti umožniť vstup na nehnuteľnosti žalovaných v súvislosti s prácami na svojej nehnuteľnosti.

Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení poukázal na rozhodnutie o pripustení zmeny žaloby a rozhodnutie o pripustení zmeny subjektov na strane žalovaných, vykonané v konaní. Konštatoval vykonané dokazovanie a závery z neho vyplývajúce, na vec aplikoval ustanovenie § 127 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, uviedol citáciu ustanovenia § 55 ods. 1, 2, § 56 zákona č. 50/1976 o územnom plánovaní a stavebnom poriadku - Stavebný zákon, (ďalej aj len ako „stavebný zákon“) a na vec aplikoval tiež procesné ustanovenia § 151 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku. Okresný súd dôvodil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ umožniť vstup žalobcovi (podľa úpravy žalobného návrhu vykonanej v konaní), a to za účelom svojpomocného namontovania dažďových žľabov a zvodov a zaizolovania základov stavby garáže a hospodárskej budovy postavených na parcele CKN č. XXXX/X v katastrálnom území Z., obec Z., okres I.. Žalobca sa tak domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ umožniť vstup žalobcovi na nehnuteľnosti žalovaných, a to za účelom vykonania niekoľkých druhov prác: namontovania dažďových žľabov a zaizolovania základov stavby garáže a hospodárskej budovy. Pokiaľ ide o žalobnú žiadosť žalobcu na uloženie povinnosti umožnenia vstupu na pozemok žalovaných za účelom svojpomocného namontovania dažďových žľabov a zvodov, namontovanie dažďových žľabov a zvodov žalobca odvodzoval od dodatočného stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia zo dňa 11.10.2016, kde konkrétne v bode 4. je uvedená povinnosť žalobcu osadiť na streche dažďové žľaby a zvodov a vodu odvieť do potoka. Súd uviedol, že § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka obmedzuje vstup na pozemok suseda na „nevyhnutnú dobu“ a v „nevyhnutnej miere“, pričom sa skúma objektívna potreba toho, kto sa na právo vstupu podľa uvedeného ustanovenia odvoláva. Žalobca v danom prípade v konaní nepreukázal objektívnu potrebu vstupu na pozemok žalovaných na namontovanie dažďových žľabov a zvodov na streche garáže a hospodárskej budovy. Žalovaní v spore namietali, že vzhľadom na sklon strechy, ktorý je menej ako 15 stupňov je osadenie žľabov a zvodov možné i zo samotnej strechy, t. j. bez vstupu na pozemok žalovaných. O tejto skutočnosti žalovaní predložili ako dôkaz vyjadrenie spoločnosti J.-J. s.r.o., ktorá sa zaoberá montážou žľabov, podľa ktorej na stavbe garáže a hospodárskej budovy nachádzajúcej sa na parcele č. XXXX/X je vzhľadom na sklon strechy a použitú strešnú krytinu možné vykonať montáž odkvapových žľabov tak zo zeme ako aj zo strechy; je na investorovi ktorú z možností si vyberie. Žalobca tieto tvrdenia žalovaných a predložený dôkaz žiadnym spôsobom nepoprel a nespochybnil, a preto žalobca v tomto smere teda neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno o nevyhnutnosti vstupu na pozemok žalovaných, nakoľko namontovanie žľabov je možné i zo samotnej strechy. Vstup na pozemok suseda je vážnym zásahom do jeho vlastníckeho práva, preto sa podľa ustanovenia § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka umožňuje len vtedy, keď to nevyhnutne vyžaduje údržba a obhospodarovanie susedných stavieb a pozemkov. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že v tejto časti nie je žaloba žalobcu dôvodná.

Okrem osadenia dažďových žľabov a zvodov sa žalobca domáhal vstupu na pozemok žalovaných i z dôvodu inej stavebnej činnosti, konkrétne z dôvodu zaizolovania základov garáže a hospodárskej

budovy. Z charakteru žalobcom popísaných prác a úprav možno dospieť k záveru, že nejde o bežné udržiavacie práce, pri ktorých nie je potrebné ani ohlásenie (§ 139b ods. 16 Stavebného zákona). Navrhované zaizolovanie základov garáže a hospodárskej budovy treba posudzovať ako realizáciu stavebných prác v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. (Stavebného zákona). Žalobca v prejednávanej veci nepreukázal, či má oprávnenie stavebné práce vykonať, teda nepreukázal, či disponuje stavebným povolením alebo si splnil svoju ohlasovaciu povinnosť. Žalobca pritom mal možnosť takýto doklad predložiť v konaní v rámci mnohopočetných vyjadrení, replík či duplík. Výkopové práce s cieľom zaizolovania základov garáže a hospodárskej budovy si okrem samotného výkopu budú vyžadovať i prechodné uloženie hlíny z výkopu, odkrytie základov a realizáciu izolačných prác a v prípade, ak by žalobca mal realizovať zaizolovanie základov stavby garáže a hospodárskej budovy, je potrebné zdôrazniť, že budova garáže a hospodárskej budovy je na hranici parcely žalovaných T. XXXX/X, a teda povolenie vstupu na pozemok žalovaných nerieši žalobcovi tú skutočnosť, či žalovaní sú povinní strpieť i výkopové práce, uskladnenie hlíny z výkopu, prípadne ďalšie stavebné úkony na svojej parcele T. XXXX/X. V tomto smere žalobca neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti vstupu na pozemok žalovaných. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že nevykonal navrhované dôkazy výsluchom strán sporu a výsluchom svedka z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko dosiaľ vykonané dôkazy považoval za dostačujúce pre rozhodnutie vo veci, keď žalobca ani neuviedol, aké skutočnosti by mali byť takýmto dokazovaním preukázané a vo vzťahu k výsluchu strán aj s prihliadnutím na znenie § 195 ods. 1 CSP, podľa ktorého na návrh môže súd nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP § 262 ods. 1, 2 CSP a konštatoval procesný úspech žalovaných 1/, 2/ v celom rozsahu, a preto im súd priznal voči neúspešnému žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania vo výške 100%

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu s odkazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) Civilného sporového poriadku. Uviedol, že objektívnou potrebou žalobcu je povinnosť uložená stavebným úradom dodatočným stavebným povolením a kolaudačným rozhodnutím zo dňa 11.10.2016 a to nielen žalobcovi - povinnosť osadiť na streche dažďové žľaby a zvody a vodu odvieť do potoka, ale aj žalovaným, aby títo strpeli vykonanie prác, t. j. osadenie dažďových žľabov a zvodov na streche stavby zo svojich pozemkov T. č. XXXX/X a č. XXXX/X. Podľa súdu prvej inštancie je vstup na pozemok suseda vážnym zásahom do jeho vlastníckeho práva, preto sa podľa ustanovenia § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka umožňuje len vtedy, keď to nevyhnutne vyžaduje údržba a obhospodarovanie susediacich stavieb a pozemkov. Súd dospel k záveru, že v tejto časti nie je žaloba žalobcu dôvodná, pričom žalobca má za to, že súd správne uvádzal ustanovenie § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka, toto však nesprávne aplikoval. Súd prvej inštancie sám poukázal na dodatočné stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie zo dňa 11.10.2016, kde konkrétne v bode 4. je uvedená povinnosť žalobcu osadiť na streche dažďové žľaby a zvody a zároveň v bode 32. napadnutého rozsudku poukazuje na to, že žalobca v prejednávanej veci nepreukázal, či má oprávnenie takéto stavebné práce vykonať, teda nepreukázal, či disponuje stavebným povolením alebo si splnil svoju ohlasovaciu povinnosť. Žalobcovi nie je zrejmé, aké iné oprávnenie mal žalobca preukázať, keď podmienky, za akých mohol žalobca realizovať stavbu už boli a stále sú uvedené v bodoch 4., 5., 6. dodatočného stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia zo dňa 11.10.2016 a žiadne iné povinnosti žalobca ani nemá zo zákona ani z rozhodnutia stavebného úradu. Predmetným povolením stavebný úrad v bode 5. vlastníkom susedného pozemku uložil, aby strpeli vykonanie prác - osadenie dažďových žľabov a zvodov na streche stavby zo svojich pozemkov, keďže v bode 4. predmetného povolenia úrad uložil žalobcovi povinnosť osadiť na streche dažďové žľaby. Podľa žalobcu je z podanej žaloby zrejmé, že jediným možným spôsobom splnenia povinnosti žalovaných 1/, 2/ je práve podaná žaloba tak, ako to vyplýva zo skutočností uvedených v žalobe a listín k žalobe priložených, vrátane písomného oznámenia o výsledku štátneho stavebného dohľadu zo dňa 25.05.2017, podľa ktorého „V prípade, ak ani po novom oznámení mu susedia neumožnia namontovať žľaby, je jediná možnosť podať žalobu na Okresný súd v Brezne podľa § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka spolu s umožnením zaizolovania základov stavby.“ Do dňa podania žaloby žalovaní 1/, 2/ vstup na svoj pozemok žalobcovi neumožnili, preto mal jedinou možnosť domáhať sa nápravy prostredníctvom súdu podľa § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka vychádzajúc z rozhodnutia stavebného úradu.

Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že nevykonal navrhnuté dôkazy výsluchom strán a výsluchom svedka z dôvodu hospodárnosti konania, nie je zrejmé, ktoré dosiaľ vykonané dôkazy sú dostačujúcimi, keď

z vykonaného dokazovania je zrejmé, že pôvodne žalovaný 1/ podal dňa 24. 03. 2017 na Obecnom úrade Z. sťažnosť na žalobcu, predmetom ktorej bolo „nedokončenia oplatenia T. S., st., ktorým sa na dvor O. S. dostávajú túlavé psy a ohrozujú zdravie obyvateľov a podľa kolaudačného rozhodnutia mal T. S. namontovať dažďové žľaby a zvodny na strechu garáže + hospodárskej budovy do 31. 12. 2016 a doteraz tak neurobil“, následne Obec Z. so spoločným F. úradom Z. vykonala dňa 20. 04. 2017 na stavbe štátny stavebný dohľad, kde bolo zistené že žľaby na stavbe nie sú namontované a oplatenie nie je ukončené, pôvodne žalovaní 1/, 2/ uviedli, že súhlasia s tým, aby si žalobca žľaby namontoval. Tieto skutočnosti vyplývajú z písomného oznámenia o výsledku štátneho stavebného dohľadu zo dňa 25. 05. 2017. Z uvedeného vyplýva, že žalovaní 1/, 2/ si dosiaľ povinnosť nespĺnili a neumožnili žalobcovi vstup na svoj pozemok za účelom vykonania prác na stavbe vo vlastníctve žalobcu. Žalobca považuje rozsudok súdu prvej inštancie za nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo sám rozhodol (zmenil napadnutý rozsudok) podľa § 388 Civilného sporového poriadku tak, že uloží žalovaným 1/, 2/ povinnosť umožniť žalobcovi vstup na parcely T. č. XXXX/X a T. č. XXXX/X v kat. úz. Z., obec Z., okres I., vedené na LV č. XXX za účelom svojpomocného namontovania dažďových žľabov a zvodov a zaizolovania základov stavby garáže a hospodárskej budovy postavených na parcele T. č. XXXX/X, vedenej na LV č. XXXX v nevyhnutnom rozsahu a to na nevyhnutnú dobu, navyše v rozsahu 3 pracovných dní v čase od 8.00 hod. do 18.00 hod. a zároveň žalobca navrhol, aby súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov prvoinštančného ako i odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Pre úplnosť žalobca uviedol, že napáda i výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko výrok II. je nadväzujúcim k výroku I. a správnosť a dôvodnosť uvedeného výroku je determinovaná práve výrokom vo veci samej.

4. Odvolanie žalobcu bolo doručené žalovaným 1/, 2/ prostredníctvom ich spoločného právneho zástupcu dňa 30. 08. 2022 s možnosťou k uvedenému sa v lehote 10 dní vyjadriť.

5. K odvolaniu žalobcu sa po rozhodnutí súdu prvej inštancie o predĺžení lehoty na podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu žalobcu do dňa 23. 09. 2022, vyjadrili žalovaní 1/, 2/, spoločne zastúpení právnym zástupcom, podaním zo dňa 21. 09. 2022 doručeným súdu prvej inštancie dňa 23. 09. 2022. Žalovaní 1/, 2/ uviedli, že majú za to, že súd prvej inštancie vychádzal zo správneho posúdenia veci a na základe vykonaného dokazovania správne a úplne zistil skutkový stav veci a prejednávajúcu vec správne právne posúdil v celom rozsahu, považujú rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, zákonný a spravodlivý. Odvolanie žalobcu považujú za nedôvodné a neopodstatnené. Majú za to, že tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozsudku. Žalobca i napriek uvedeniu odvolacích dôvodov odkazom na zákonné ust. § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP v obsahu svojho odvolania neuvádza, v čom vidí naplnenie práve týchto odvolacích dôvodov. Ďalej žalovaní poukázali na znenie ust. § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka a uviedli, že vyjadrenie spoločnosti Tec-Trade, s. r. o. žalovaní 1/, 2/ predložili práve na preukázanie tej skutočnosti, že žalobcom požadovaný vstup na ich pozemky nespĺňa požiadavku nevyhnutnosti v zmysle § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Práve žalobcom poukazovaná možnosť výberu spôsobu realizácie montáže žľabov a zvodov na streche garáže a hospodárskej budovy vylučuje zákonom požadovanú nevyhnutnú potrebu vstupu na pozemky žalovaných 1/, 2/, keďže k realizácii montáže žľabov a zvodov môže dôjsť aj zo samotnej strechy, bez akéhokoľvek zásahu do vlastníckych práv žalovaných 1/, 2/. Žalobca, aj napriek tomu, že k pozemku parc. registra „C“ XXXX/X má možnosť prístupu cez pozemky parcely registra „C“ XXXX/X, 2070/3 v jeho vlastníctve, nad nevyhnutnú mieru sa podanou žalobou dožadoval aj vstupu na pozemok žalovaných 1/, 2/ parc. registra „C“ č. XXXX/X, na ktorom stojí stavba ich rodinného domu a úzky dvor je využívaný ako dvor rodinného domu a ako priestor na trvalé parkovanie vozidiel žalovaných. Žalovaní 1/, 2/ majú za to, že skutočnosť, keď žalobca jednoduchým úkonom, a to demontážou dreveného latkového plotu, ktorý je v jeho vlastníctve vie zabezpečiť vstup na pozemok parcela registra „C“ 2070/4 cez pozemky vo svojom vlastníctve, bráni splneniu zákonnej požiadavky umožnenia takéhoto vstupu v nevyhnutnej miere. Taktiež žalovaní poukázali na to, že žalobcom požadovaný vstup v trvaní 3 pracovných dní v čase od 8.00 hod. do 18.00 hod. v žiadnom ohľade nespĺňa požiadavku nevyhnutnej doby, keďže nejde o zložitý stavebný úkon a teda jeho vykonanie je možné bez problémov v priebehu niekoľkých hodín. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že práve ním požadovaná doba 3 dní spĺňa zákonnú požiadavku nevyhnutnej doby, pričom žalovaní majú za to, že táto zákonná požiadavka nebola v konaní žalobcom preukázaná. Taktiež žalobcovia majú za to, že ani pre účely stavebnej činnosti, konkrétne zaizolovania základov garáže a hospodárskej budovy nedošlo zo strany žalobcu k preukázaniu podmienok v zmysle § 127 ods. 3

Občianskeho zákonníka a teda žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti vstupu na pozemky žalovaných 1/, 2/ a teda na základe podanej žaloby žalobcu nie je dôvodné, aby žalovaní 1/, 2/ umožnili vstup na svoje pozemky, ako to požaduje žalobca. Argumentáciu žalobcu obsiahnutú v odvolaní žalovaní považujú za nezrozumiteľnú, nespôsobilú spochybníť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalovaní 1/, 2/ navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny a uplatnili si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Vyjadrenie žalovaných 1/, 2/ bolo doručené žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 13. 10. 2022 s možnosťou k uvedenému sa v lehote 10 dní vyjadriť.

7. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaných 1/, 2/ nevyjadril.

8. V dôsledku podaného odvolania žalobcu krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd vykonal vecný prieskum odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a konania súdu prvej inštancie, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo, a to v medziach dôvodov a rozsahu odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP. Čo sa týka odvolania žalobcu voči rozsudku súdu prvej inštancie na základe podaného odvolania, tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle ust. § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie súd náležite odôvodnil, odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca, ako odvolateľ, v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ani nežiadal doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v ust. § 384 ods. 1 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jeho viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady dopĺňať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 v spojení s ust. § 366 CSP). S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody uvedené v jeho odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie dôvodné nie je a nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

12. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny ako vo výrokovvej časti, tak aj v časti odôvodnenia. Zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nad rámec uvedeného odvolací súd s prihliadnutím na zásadné odvolacie námietky žalobcu v podanom odvolaní uvádza nasledovné:

13. Odvolací súd opätovne konštatuje, že žalobca sa podanou žalobou po jej úprave, t. j. po pripustení zmeny žaloby, ako aj po pripustení zmeny subjektov na strane žalovanej, domáhal uloženia povinností žalovaným 1/, 2/ umožniť žalobcovi vstup na pozemok žalovaných za účelom vykonania dvoch druhov prác: za účelom namontovania dažďových žľabov a zvodov a tiež za účelom zaizolovania základov stavby garáže a hospodárskej budovy postavených na parcele T. XXXX/X.

14. Po predchádzajúcom zrušení uznesenia Okresného súdu Brezno č. k. 9C/1/2018-104 zo dňa 24. 04. 2019, ktorým okresný súd v časti zastavil konanie z dôvodu nedostatku právomoci o veci konať, ktoré uznesenie odvolací súd zrušil uznesením zo dňa 31. 07. 2019, súd prvej inštancie vo veci ďalej konal a podľa právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v odôvodnení zrušujúceho uznesení. Správne súd prvej inštancie žalobu uplatnenú žalobcom právne subsumoval pod ust. § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka a ustálil, že žalobca sa podanou žalobou domáha uloženia povinnosti žalovaným ako vlastníkom susedného pozemku dvoch druhov prác: jednak namontovania dažďových žľabov a tiež zaizolovania základov stavby garáže a hospodárskej budovy. V odôvodnení odvolaním napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uviedol právne úvahy a závery, ku ktorým dospel posúdiac každý zo žalobcom uplatňovaných nárokov osobitne. Právne posúdenie veci a aplikácia ust. § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie boli v prejednávanej veci správne.

15. V rozhodnutiach vydaných vo veci v predchádzajúcom priebehu konania bolo už niekoľkokrát konštatované, že právnou úpravu možnosti vstupu na susedný pozemok upravuje Občiansky zákonník v jeho ust. § 127 ods. 3, ktorý zároveň upravuje podmienky vstupu oprávnenej osoby na susedný pozemok, ale tiež zakotvuje povinnosť susediaceho vlastníka takýchto vstupov strpieť, resp. takýto vstup umožniť. Občiansky zákonník rozoznáva dva dôvody vstupu na susedný pozemok, a to pokiaľ je: a) vstup na susedný pozemok nevyhnutný k údržbe susediacich stavieb a pozemkov a b) pokiaľ vstup nevyhnutne vyžaduje obhospodarovanie susediacich pozemkov a stavieb. Údržbou je pritom potrebné rozumieť práce spojené s udržiavaním pozemkov a stavieb v dobrom stave a obhospodovaním je potrebné rozumieť hospodárenie na nich.

16. Pod pojmom vstup na susedný pozemok je potrebné rozumieť nielen samotné vstúpenie, teda prekročenie hranice susedného pozemku, ale tiež pobyt na ňom obmedzený na účely vstupu. Ako už súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, zákon obmedzuje vstup na pozemok suseda na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere. Kritériom pre posúdenie týchto okolností podľa § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka nie je síce to, ako bude vlastník susednej nehnuteľnosti obmedzený vo svojom práve, ale výhradne objektívna potreba toho, kto sa na právo vstupu podľa uvedeného zákonného ustanovenia odvoláva. Preto pri posudzovaní toho, na akú nevyhnutnú dobu a do akej nevyhnutnej miery je vlastník susediaceho pozemku povinný umožniť vstup na svoje pozemky, príp. na stavby na nich stojace, sa zásadne prihliada na objektívnu potrebu toho, kto sa práva vstupu dovoľáva, nie na to, do akej miery bude vlastník susediaceho pozemku vo svojom vlastníckom práve obmedzený. Pojem nevyhnutnosti je potrebné vykladať z objektívneho hľadiska, kedy nemožno vychádzať zo subjektívnych predstáv vlastníkov susedných pozemkov a stavieb.

17. V súdnej veci súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu, pričom v odôvodnení rozsudku osobitne uviedol dôvody pre zamietnutie jednotlivých (čiastkových) nárokov žalobcu, keď osobitne posúdil a vyhodnotil nevyhnutnosť vstupu za účelom osadenia dažďových žľabov a zvodov a osobitne nevyhnutnosť vstupu za účelom zaizolovania základov stavby garáže a hospodárskej budovy.

18. Pokiaľ sa týka žalobcom žalovanej povinnosti umožniť žalobcom vstup na pozemok žalovaných za účelom osadenia dažďových žľabov a zvodov, súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobcovi bola stavebným úradom objektívne uložená povinnosť osadiť dažďové žľaby a zvodov, vodu odviesť do potoka v termíne do 31. 12. 2016. Táto povinnosť bola žalobcovi uložená „Dodatočným stavebným povolením a kolaudačným rozhodnutím“ č. DSP-A2016/1000 - 08- Ing. Pr, ktorým Obec Z., konajúc ako stavebný úrad dodatočne povolila stavbu a zároveň podľa § 82 Stavebného zákona i užívanie stavby ako stavby s doplnkovou funkciou k rodinnému domu - garáže a hospodárskej budovy, avšak pre užívanie stavby podľa § 88a a 82 Stavebného zákona určila podmienky: na streche osadiť dažďové žľaby a zvodov, vodu odviesť do potoka v termíne do 31. 12. 2016. Zároveň totožným dodatočným stavebným povolením a kolaudačným rozhodnutím F. Z., stavebný úrad uložil vlastníkom susedného pozemku - pôvodne žalovaným 1/, 2/ v prejednávanej veci - aby strpeli vykonanie prác - osadenie dažďových žľabov a zvodov na streche stavby zo svojich pozemkov T. č. XXXX/X a XXXX/X.

19. Z uvedeného v konaní vykonaného dôkazu skutočne vyplýva objektívne uloženie povinnosti žalobcovi osadiť dažďové žľaby a zvodov a vodu odviesť do potoka. Uvedené bol žalobca v zmysle správneho rozhodnutia povinný vykonať do 31. 12. 2016. Žiadne ďalšie povinnosti (napr. týkajúce sa zaizolovania základov stavby garáže a hospodárskej budovy) žalobcovi predmetným stavebným

rozhodnutí uložené neboli. Žalovaným bola uložená povinnosť strpieť vykonanie prác - osadenie dažďových žlabov a zvodov na streche stavby zo svojich pozemkov „C“ KN XXXX/X a XXXX/X.

20. Odvolací súd uvádza, že podmienky, za ktorých stavebný úrad dodatočne vydal stavebné povolenie na stavebné práce už vykonané (teda realizované žalobcom bez príslušného stavebného povolenia) a za ktorých povolil užívanie stavby, sa týkali „len“ osadenia dažďových žlabov a zvodov a odvedenia vody do potoka. Uvedené rozhodnutie vydané v správnom konaní však neustanovuje žalobcovi spôsob, akým má uvedené dažďové žlaby a zvodov osadiť, a preto v konaní o žalobe uplatnenej podľa § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka je nutné posúdiť i túto otázku a vyhodnotiť, či uvedenú, správnym orgánom uloženú podmienku užívania, je možné splniť i iným spôsobom ako zásahom do vlastníckeho práva dotknutých osôb - v danom prípade žalovaných 1/, 2/, ako vlastníkov susedných pozemkov žalobcu. Uvedenú podmienku „objektívnej potreby“ a „nevyhnutnosti“ správne skúmal súd prvej inštancie a v tejto otázke bolo bremeno tvrdenia ako i bremeno dôkazu na žalobcovi. V konaní sa žalovaní (úspešne) bránili predložením dôkazu svedčiacom o tom, že osadenie žlabov a zvodov je, vzhľadom na sklon strechy a použitú strešnú krytinu, možné iným spôsobom, nevyžadujúcim vstup na pozemok žalovaných, konkrétne osadením žlabov a zvodov zo strechy garáže resp. hospodárskej budovy vo vlastníctve žalobcu. Pokiaľ tak v súdnej veci bol vstup na pozemok žalovaných len jednou z dvoch možných alternatív spôsobu realizácie osadenia žlabov a zvodov, na ktoré bol žalobca povinný do 31. 12. 2016, potom nie je a nemôže byť splnená podmienka nevyhnutnosti vstupu na pozemok, ktorý vlastnícky nepatrí žalobcovi a ktorého sa žalobca domáha z vlastnej úvahy, avšak za existencie preukázanej objektívnej možnosti osadenia žlabov a zvodov zo strechy nehnuteľností, ktorá je v jeho vlastníctve. Žalobca na dôkaz predložený žalovanými o možnosti namontovať (osadiť) žlaby a zvodov na garáž a hospodársku budovu zo strechy nehnuteľností žalobcu v konaní nepredložil dôkaz opaku, a teda v konaní nepreukázal, že by stavebným úradom uloženú povinnosť mohol splniť len a výlučne z pozemku žalovaných 1/, 2/. Žalovaní 1/, 2/ sa tak v konaní úspešne ubránili predložením dôkazu spoločnosti Tec-Trade, s.r.o. a dôkazom vyvrátili žalobcom prednesené tvrdenie o tom, že uloženie povinnosti umožniť vstup na pozemok je dôvodné a nevyhnutné.

21. Pokiaľ v podanom odvolaní žalobca namieta, že predmetným dodatočným stavebným povolením a kolaudačným rozhodnutím stavebný úrad uložil povinnosť žalobcovi (osadenie žlabov a zvodov) a zároveň uložil povinnosť žalovaným (strpieť resp. umožniť výkon osadenia žlabov a zvodov), na ktorú objektívnu okolnosť pri rozhodnutí súd prvej inštancie neprihliadol, resp. túto nesprávne vyhodnotil, odvolací súd doplňujúco konštatuje, že žalobcovi je potrebné prisvedčiť v časti, že žalobcovi bola skutočne rozhodnutím stavebného úradu uložená povinnosť osadiť dažďové žlaby a zvodov na streche stavby, avšak stavebný úrad v tejto otázke neuviedol ani neuložil spôsob, akým má byť uvedená podmienka splnená. Pokiaľ existuje možnosť splnenia uvedenej podmienky a osadenie žlabov zo strechy samotného žalobcu (čo bolo v konaní pred súdom preukázané), potom nie je dôvodné zasahovať do vlastníckych práv žalovaných a ukladať im povinnosť umožniť vstup na pozemok za účelom osadenia žlabov, keď na uvedené rozhodnutie neexistuje objektívny dôvod, keďže podmienka stanovená stavebným úradom je splniteľná i iným spôsobom, nevyžadujúcim vstup žalobcu a ním označeným osôb na pozemok žalovaných. Neexistencia „objektívnej potreby“ umožnenia vstupu a nepreukázanie „nevyhnutnosti“ vstupu znamená i absenciu zákonného dôvodu pre uloženie povinnosti susediacemu vlastníkovi nehnuteľnosti umožniť resp. strpieť vstup na svoju nehnuteľnosť.

22. Ďalej v podanom odvolaní žalovaný namieta: „Súd prvej inštancie sám poukazuje na dodatočné stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie zo dňa 11. 06. 2016, kde konkrétne v bode 4 je uvedená povinnosť žalobcu osadiť na streche dažďové žlaby a zvodov a vodu odvieť do potoka, zároveň v bode 32 napadnutého rozsudku poukazuje na to, že žalobca v prejednávanej veci nepreukázal, či má oprávnenie takéto stavebné práce vykonať, teda nepreukázal, či disponuje stavebným povolením, alebo si splnil svoju ohlasovaciu povinnosť.“ Žalobcovi nie je zrejmé, aké iné oprávnenie mal žalobca preukázať, keď podmienky, za akých mohol žalobca realizovať stavbu sú uvedené v bode 4, 5 a 6 dodatočného stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia zo dňa 11. 10. 2016 a žiadne iné povinnosti žalobca nemá ani zo zákona ani z rozhodnutia stavebného úradu.

23. Na uvedenú odvolaciu námietku odvolací súd uvádza, že z uvedenej odvolacej námietky je zrejmé, že žalobcovi uniklo, že v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie súd prvej inštancie osobitne posúdil a následne i osobitne odôvodnil dôvodnosť žalobného návrhu žalobcu týkajúceho sa osadenia dažďových žlabov a zvodov, ktorá povinnosť mu bola uložená stavebným úradom a osobitne posúdil a

odôvodnil dôvodnosť posudzovaného žalobného návrhu žalobcu na uloženie povinnosti (žalovaným) umožnenia vstupu za účelom vykonania výkopových a izolačných prác garáže a hospodárskej budovy. Pokiaľ tak žalobca konštatoval vnútorný rozpor odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, „keď tento najprv poukázal na dodatočné stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie zo dňa 11. 10. 2016 a napokon v bode 32 napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca nepreukázal, či má oprávnenie takéto stavebné práce vykonať“, odvolací súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené dodatočné stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie zo dňa 11. 10. 2016 ukladá „len“ povinnosť žalobcovi osadiť dažďové žľaby a zvody, vodu odvieť do potoka (v termíne do 31. 12. 2016) a kolaudačné rozhodnutie nijakým spôsobom nerieši otázku realizácie výkopových a izolačných prác garáže a hospodárskej budovy, za účelom vykonania ktorých sa žalobca taktiež domáha vstupu na pozemok žalovaných.

24. Preto pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na ods. 32 rozsudku súdu prvej inštancie, odôvodnenie v tejto časti sa týka zdôvodnenia posúdenia žalobnej žiadosti žalobcu; venuje sa otázke zaizolovania základov garáže a hospodárskej budovy, ktorá stavebná činnosť nebola akokoľvek riešená či posudzovaná Dodatočným stavebným povolením a kolaudačným rozhodnutím zo dňa 11. 10. 2016. Uvedené rozhodnutie sa tohto druhu a rozsahu stavebných prác vôbec netýkalo a zároveň žalobca v konaní nepredložil žiadny iný dôkaz, že by bol na výkon uvedených stavebných prác oprávnený, t. j. že by ich výkon bol v súlade so stavebným predpisom - Stavebným zákonom. Na otázku položenú žalobcom v odvolaní resp. odvolaciu námietku v tejto časti, už dal odpoveď súd prvej inštancie práve v ods. 32. odôvodnenia rozsudku, keď uviedol, že z charakteru žalobcom popísaných prác a úprav (vyššie uvedeného zaizolovania základov garáže a hospodárskej budovy) vyplýva, že nejde o bežné udržiavacie práce, pri ktorých nie je potrebné ani ohlásenie (§ 139b ods. 16 Stavebného zákona). Navrhované zaizolovanie základov garáže a hospodárskej budovy treba posudzovať ako realizáciu stavebných prác v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona. Žalobca pritom v prejednávanej veci nepreukázal, či má oprávnenie takéto stavebné práce vykonať, teda nepreukázal, či disponuje stavebným povolením, alebo si splnil ohlasovaciu povinnosť týkajúcu sa realizácie výkopu izolovania základov garáže a hospodárskej budovy (a nie povinnosť viažucu sa k osadeniu dažďových žľabov a zvodov na strechu garáže a hospodárskej budovy). Z dôvodu, že žalobca nerozlíšil odôvodnenie súdu prvej inštancie k dvom osobitne posudzovaným a osobitne odôvodneným otázkam (žalobným žiadosťiam žalobcu) , odvolací súd vyhodnotil odvolaciu námietku žalobcu v tejto časti ako nedôvodnú.

25. Žalobcom žalovanú povinnosť (žalovaným) umožniť vstup na pozemok žalovaných žalobcovi za účelom realizácie výkopových a izolačných prác základov garáže a hospodárskej budovy ani odvolací súd nevyhodnotil ako dôvodnú a opodstatnenú, žalobný návrh v tomto rozsahu nie je odôvodnený a opodstatnený podmienkou objektívnej potreby, a nemá podklad a zákonný základ v akomkoľvek prebiehajúcim či ukončenom správnom konaní. Žalobca sa sám rozhodol, že si „chce vykopať a zaizolovať poza hospodársku budovu a garáž zo strany žalovaných“ a túto okolnosť žalovaným jednoducho oznámil podaním označením ako „Oznámenie termínu na vykonanie prác na osadení žľabov“ zo dňa 12. 09. 2017, kedy s odvolaním sa na plnenie si povinností stanovenej stavebným úradom ohľadne osadenia dažďových žľabov a zvodov žalovaným jednostranne oznámil svoje rozhodnutie resp. vôľu vykopať a zaizolovať hospodársku budovu a garáž zo strany resp. pozemku žalovaných. Uvedený jednostranný úkon žalobcu vykazuje výrazné prvky svojvôle a subjektívneho posúdenia žalobcu a v nijakom prípade nie je možné na jeho základe poskytnúť takémuto úkonu žalobcu súdnu ochranu na úkor vlastníckeho práva žalovaných 1/, 2/, ktorí nie sú povinní sa vôli a jednostranným rozhodnutiam žalobcu podvoliť na úkor svojho vlastníckeho práva. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že pojem „nevyhnutnosti“ ako podmienky úspechu žaloby o uloženie povinnosti umožniť vstup na pozemok je potrebné vykladať z objektívneho hľadiska, kedy nemožno vychádzať zo subjektívnych predstáv vlastníkov susedných pozemkov a stavieb.

26. V závere svojho odvolania žalobca namieta nepreskúmateľnosť či nezrozumiteľnosť resp. arbitrárnosť rozsudku súdu prvej inštancie v časti odôvodnenia zamietnutia návrhu na vykonanie ďalšieho dokazovania, keď žalobca uvádza, že „nie je zrejmé, ktoré dosiaľ vykonané dôkazy sú dostačujúcimi, keď z vykonaného dokazovania je zrejmé, že pôvodne žalovaný 1/ podal dňa 24. 03. 2017 na Obecnom úrade Z. sťažnosť na žalobcu, predmetom ktorej bolo nedokončenia oplotenia T. S., st., ktorým sa na dvor O. S. dostávajú túlavé psy a ohrozujú zdravie obyvateľov a podľa kolaudačného rozhodnutia mal T. S., st. namontovať dažďové žľaby a zvody na streche garáže + hospodárskej budovy do 31. 12. 2016 a doteraz tak neurobil“. Následne Obec Z. so spoločným Obecným úradom Z. vykonala dňa 20. 04. 2017 na stavbe štátny stavebný dohľad, kde bolo zistené, že žľaby na stavbe nie sú

namontované a oplatenie je ukončené, pôvodne žalovaní 1/ a 2/ uviedli, že súhlasia s tým, aby si žalobca žľaby namontovali“. Uvedenej odvolacej námietke odvolací súd nemohol prisvedčiť ako dôvodnej, keď z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, ktoré dôkazy súd prvej inštancie vo veci vykonal, pričom vykonané dôkazy jednotlivito a hodnotenia dokazovania vo vzájomných súvislostiach súd uvádzal v ods. 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Samotné vyhodnotenie skutkovej situácie a vyhodnotenie (ne)dôvodnosti žaloby súd konštatoval v ods. 31 rozsudku, kde uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal objektívnu potrebu vstupu na pozemok žalovaných za účelom namontovania dažďových žľabov a zvodov na streche garáže a hospodárskej budovy, keď žalovaní v konaní predložili dôkaz - vyjadrenie spoločnosti Tec-Trade, s. r. o., ktorá sa zaoberá montážou žľabov, v zmysle ktorého bolo konštatované, že montáž odkvapových žľabov je možná ako zo zeme, tak aj zo strechy a je na investorovi, ktorú možnosť si vyberie. Uvedený súdom vykonaný dôkaz a záver z neho vyplývajúci, je dôvodom, prečo súd správne dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal objektívnu potrebu vstupu na pozemok žalovaných, keď splnenie povinnosti uloženej žalobcovi stavebným úradom je možné z jeho nehnuteľností, zo strechy hospodárskej budovy či garáže, na ktorú je povinný osadiť žľaby a zvod. Ako už bolo konštatované vyššie, žalobca v konaní dôkaz o opaku na rovnakej úrovni odbornosti nepredložil, preto za uvedeného dôkazného stavu možno jednoznačne dospieť k záveru o nedôvodnosti žalobcom uplatnenej žaloby. Navrhované dokazovanie výsluchom sporových strán či výsluchom svedka, by uvedenú jednoznačnú dôkaznú situáciu vo veci nezvrátilo a pre posúdenie dôvodnosti žalobného návrhu nebolo relevantné. Odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlil, akú posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty oboch sporových strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Súd prvej inštancie zrozumiteľne a dostatočne odôvodnil, ako vec právne posúdil a prečo žalobu žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú. Odvolací súd uvádza, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je zrozumiteľné, dostatočné, navyše i presvedčivé a spĺňa tak všetky náležitosti ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Odvolaciu námietku žalobcu o nepreskúmateľnosti či arbitrárnosti odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

27. S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody, vyhodnocujúc jednotlivé odvolacie námietky žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho meritórnom výroku I., ktorým súd žalobu zamietol, potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

28. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým súd vyslovil, že žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Keďže žaloba žalobcu bola súdom prvej inštancie správne zamietnutá v celom rozsahu, procesne úspešní v konaní v celom rozsahu boli žalovaní 1/, 2/ a žalobca, ako procesne neúspešná strana sporu, je povinný znášať sankciu v podobe povinnosti náhrady v konaní vzniknutých trov protistrany - t. j. žalovaných. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil procesný úspech žalovaných 1/, 2/ v celom rozsahu a týmto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi spoločne a nerozdielne, čomu na strane druhej zodpovedá povinnosť žalobcu nahradiť žalovaným 1/, 2/ trovy konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie tak správne vyhodnotiac celkový procesný úspech žalovaných 1/, 2/ postupoval podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a odvolací súd z dôvodu vecnej správnosti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny i v závislom výroku II. o trovách prvoinštančného konania.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalobcu, tento nebol úspešný ani sčasti, keď odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. V odvolacom konaní boli plne úspešnou sporovou stranou žalovaní 1/, 2/, týmto prináleží procesný úspech v odvolacom konaní v celom rozsahu. Procesnému úspechu žalovaných 1/, 2/ zodpovedá procesný neúspech žalobcu a keďže žalovaní 1/, 2/ sa v odvolacom konaní k odvolaniu žalobcu vyjadrili prostredníctvom spoločného právneho zástupcu, žalovaným preukázateľne v súvislosti s odvolacím konaním trovy vznikli. S poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP odvolací súd uložil povinnosť náhrady trov odvolacieho konania žalobcovi v rozsahu 100 % voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne, ktorú náhradu trov je povinný žalobca zaplatiť v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov odvolacieho konania.

30. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

31. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).